

Volili Macrona, teď na něj řvou. Ben Kuras sepsal, o čem se moc nemluví

6. května 2022 v Hlavní, Komentáře, Politika & Lid. práva, Svět

AA

Nejen válka na Ukrajině hýbe světem. Ve Francii krátce po prezidentských volbách propukly násilné demonstrace, upozorňuje čtenáře ParlamentníchListů.cz spisovatel Benjamin Kuras. Terčem protestů je prezident Macron, a to i ze strany muslimů, kteří ho většinově volili. Macron nemá jistotu, že parlament, který bude brzy zvolen, mu bude nakloněn. Kuras se v rámci pravidelného shrnutí globálních událostí věnuje též situaci v USA, Skandinávii a ve virtuálním světě.

Ve Francii na 1. máje řádily pouliční demonstrace podobné nedávným švédským. Mají s nimi něco společného, nebo v čem se liší a o co v nich šlo?

Ve Švédsku řádili převážně muslimové rozzlobení znesvěcením koránu o postním svátku ramadánu. Ve Francii se ke každoročním odborářským oslavám Svátku práce přidávají radikální

levičáci a tentokrát byl jejich vztek posílen nedávnými prezidentskými volbami. Jejich kandidát Mélenchon těsně neprošel do druhého kola, a i když většinou nakonec na Mélenchonovo doporučení volili Macrona, jen co ho zvolili, tak proti němu protestují. Zní to možná absurdně komicky, ale Francie je na absurdity zvyklá, taky tam ostatně vznikl žánr absurdního divadla. „Macron pryč“ hlásaly plakáty, vedle nichž se nesly rudé prapory komunismu a podobizny Marxe, Engelse, Lenina, Stalina a Mao Ce-tunga. Zapalovaly se ohně, házelo se kamením na policisty, kteří odpovídali slzným plynem, když jich desítka byla zraněna, rozbíjely se výkladní skříně obchodů, útočilo se na hasiče hasící požáry. Nejhorší to bylo v Paříži, kde se to zvrtno v „nepřijatelné násilí gaunerů“, jak si postěžoval sám ministr vnitra. Mélenchon to samozřejmě všechno svedl na „policejní násilí, které zneviditelnilo průvod odborářů a poskytlo tak propagandu našim největším odpůrcům“. Taková standardní demonstrace francouzské krajní levice.

Ale přiznejme smysl pro absurditu i francouzským muslimům. Ti obrovskou většinou snad až 90 procent volili Macrona, ale hned po jeho zvolení se do něho navážejí, že je zradil a nahrává extrémní pravici, aby získal i pravicové hlasy. V posledních letech mimo jiné legalizoval státní dozor nad islámskými organizacemi, dal zavřít několik extremistických mešit, propustit několik imámů, zakázal nošení hidžábu ve veřejných institucích a omezil zahraniční vměšování do řízení islámských organizací. Byl k tomu veřejností donucen po sérii vražd spáchaných muslimy v posledních několika letech.

Jak tedy vypadá francouzská politická scéna po prezidentských volbách a před volbami parlamentními?

Prakticky zanikly dvě historicky stěžejní strany, které utrpěly v prezidentských volbách ostudnou porážku. Republikáni získali necelých 5 %, socialisté nedosáhli ani na 2 %. Vedle středových většinových Macronovců se vytvářejí dva silné bloky, zjednodušeně klasifikované jako „extrémní“. Na levici se k Mélenchonově straně „Francie nepodvolená“ přidávají Zelení, komunisté, socialisté, některé muslimské organizace a všelijaké levicové spolky politicky korektní a woke. O něco početně silnější je krajní pravice, kde se k Le Penové Národnímu sdružení přidává Zemmourova sedmiprocentní strana Reconquete, plus různé spolky francouzských patriotů, dohromady dosahujících stejného počtu voličů jako Macronovci. Parlamentní volby tedy budou napínavé a Macron vůbec nemá zaručeno, že bude mít výsledný parlament a vládu na své straně. Oba „extrémní“ bloky stojí v mnohém proti němu, i když každý z jiných důvodů a pozic. Moudří politologové současnou francouzskou politickou scénu vnímají jako zásadní konflikt mezi elitářským globalismem (Macron) a lidovým nacionalismem (Le Penová a Mélenchon, ač z opačných stran spektra).

Ukrajinská válka přiměla Švédsko a Finsko zvážit vstup do NATO. V jakém stadiu se jejich zvažování nachází?

Obě vlády souhlasí, že by bylo nejlepší podat společnou žádost o členství. Společné oznámení obou vlád má být vydáno do konce května. Souvisí to pravděpodobně s návštěvou finského

prezidenta ve Stockholmu plánovanou na 17.–18. května. Švédsko otázku vstupu nedá do referenda, jak by asi bylo obvyklé, ale má v sondážích potvrzeno, že se vstupem souhlasí většina populace i parlamentu. Je to znatelná změna oproti všem předchozím letům, kdy většina chtěla udržet neutralitu. Ze samotného NATO se ozývají náznaky, že členství obou bude schváleno bez zbytečných zdržení. Vstupem Finska se zdvojnásobí délka společných hranic NATO s Ruskem, a Rusko již dává najevo, že bude muset posílit svá vojska u finských hranic a že tím končí dosavadní bezjaderný status Pobaltí. Oba státy již projednávají přítomnost vojáků jiných zemí NATO na svém území.

USA zanechaly v Afghánistánu výzbroj v hodnotě „jen 7 miliard dolarů“, oznámil Pentagon. Kdo všechno ji teď bude moci využít?

Rozhodně nikdo, kdo Spojeným státům fandí. Rozeberou nebo rozkoupí si je všelijaké džihádistské bojůvky, od Tálibánu přes Al-Káidu po opět se křísící ISIS. Ale v amerických médiích se objevují i podezření z korupce v řadách afghánských papalášů, ale i Američanů. Totiž, že některá výzbroj deklarovaná oficiálně jako zničená, byla ve skutečnosti prodaná. Taky se vyslovují pochyby, zda ta číslice 7 miliard je skutečná, nebo zda šlo o ještě víc. Od roku 2005 tam USA dodaly výzbroj za 18,6 miliardy a nikdo neví, kolik z ní se opotřebovalo a kolik zůstalo v provozu. Jde nejen o sofistikované pozemní zbraně, ale i letadla. Jeden z mnoha úkazů, jak Bidenova administrativa pracuje proti zájmům USA.

Několik dalších takových úkazů se nahustilo do posledních pár týdnů. Biden založil úřad na kontrolu „dezinformací“. Byl zveřejněn dokumentární film potvrzující volební podvody. Objevily se důkazy, že FBI špicluje americké občany. Spočítalo se, že Black Lives Matter zabila za 6 let své existence víc černochů než lynčování za 86 let. O Bidenově cenzuře se zde psalo dost, ale jaké to má najednou zázemí v USA, s tradičně přísně střeženou svobodou informací podle prvního dodatku ústavy?

V posledních letech se v médiích často objevují úvahy o zbytečnosti svobody informací, nebezpečnosti dezinformací, dokonce obdivu k čínskému systému kontroly informací. Ostatně tento trend vidíme i u nás a v EU. V USA jej podporují kdysi ctihodná média jako Washington Post, New York Times nebo CNN. Teď se k němu přidal třeba i magazín Time, kde jeden komentář označil svobodu projevu za „obsesi bílého muže“. Elon Musk s koupí Twitteru se podle tohoto komentáře „chová nemorálně, když utrácí peníze na svobodu slova místo na sociální podporu a spravedlnost“. To proto, že „podpora svobody projevu je nechutná extravagance jako kupovat Fabergého vejce“. Musk ve svém „rasovém privilegovaném postavení“ nebere na vědomí, že „někdejší ústavou daná svoboda nedává dnes právo šířit dezinformace“ a on, chudák, nechápe, „proč cenzura je věc přirozená a správná“. Proti Bidenovu cenzurnímu úřadu se samozřejmě hodně Američanů bouří a Musk je jedním z nejvýznamnějších. Druhým takovým je floridský republikánský guvernér Ron DeSantis.

Falšování voleb je jedno z témat, které se Bidenova administrativa snaží potlačovat. Přesto leckteré podvody vycházejí najevo, dnes nejnověji ve filmovém dokumentu.

Film nese název „2000 Mules“ čili „dva tisíce mezků“ a vytvořil jej dokumentarista Dinesh D'Sousa, původem Ind, často spolupracující s časopisem The Epoch Times. Film se promítal ve 300 kinech v USA. Je sestaven z video záznamů, na nichž je vidět, jak neoprávnění zprostředkovatelé přezdívaní „mezci“ sbírají tisíce volebních lístků od nepřítomných voličů a házejí je do sběrných volebních boxů za úplatky, což je nezákonné v 50 státech. D'Sousa odhaduje, že takto bylo nezákonně odevzdáno nejmíň 4,8 milionu neoprávněných hlasů.

Černošská organizace BLM zabíjí černochoy? A ve větších počtech než soudce Lynch?

Samozřejmě ne samotná BLM přímo. Jen se zvýšil počet zavražděných černochoy následkem kampaně BLM za odfinancování policie. Čili následkem nedostatečné ochrany občanů před vrahy. Nejvíce vražd se děje právě mezi černochoy, tedy kde jsou černoši pachatelé i oběti. Tyto počty vycházejí ze statistik FBI od roku 2014, od kdy bylo zavražděno o 11 tisíc víc, než by odpovídalo ročnímu průměru do té doby. Pro srovnání se uvádí počet zlynčovaných v letech 1882–1968 jako 3446.

FBI si také vede „statistiky“ na občany podezřelé – z čeho vlastně?

Sbírá neoprávněně, tedy nezákonně, elektronická data na občany, v loňském roce snad prý až 3,4 milionu, což je trojnásobek roku předchozího. Upozornilo na to ředitelství úřadu National Intelligence, který zas naopak sleduje činnost bezpečnostních složek. O zneužívání FBI k politickým účelům se ví od dob, kdy vyráběla habaďury na Trumpa, jako jeho údajnou a později vyvrácenou kolaboraci s Ruskem. Později sledovala Trumpovy fanoušky. Kdo všechno je v těch třech milionech sledovaných, a co s nimi hodlá dělat, se asi nedozvíme, ale jednou by se mohly někomu k něčemu hodit. Holt, zařízení na to má, tak se možná jen zaškoluje a pocvičuje v jeho používání – podle čínského vzoru.

A jako by to všechno už nestačilo, Google zavedl zařízení, které nám ochotně opraví styl politicky nekorektní na ten politicky nejkorektnější. Co to je?

Zatím funguje jen v angličtině, jmenuje se GoogleDocs a kromě oprav překlepů a pravopisu nás postrkává k nápovědě do jazyka levicově správného. Říká tomu „nápomocnější pisatelské návrhy“. Konkrétněji „poskytuje rozličná řešení tónových a stylových úprav, jež vám pomohou rychleji vytvořit vlivný dokument, s dynamičtějšími a kontextově relevantními slovními výrazy“. Ale hlavně pomáhá „nacházet inkluzivnější slova nebo fráze“ a „rozmýšlet potenciálně nevhodná slova“. Jestli už někdo pracuje na české verzi, beru, a nejspíš budu brzo potřebovat.

A komedie týdne?

Rusko vystavuje 147 tisíc diplomatických pasů. To aby se jeho agenti mohli snadněji pohybovat po světě. Nejspíš je dostanou i všichni ti Abramovičové, jimž se zabavuje majetek. Jako diplomatům se jim bude muset vrátit. Naproti tomu v Británii zadržává vystavování pasů až s tříměsíčním zpožděním a půl milionu žadatelů takto zmešká dovolenou, kterou už mnozí mají předplacenou. Způsobila to neochota státních úředníků se po kurzarbeitech a home-officech vrátit do svých kanceláří. Byli očkováni serem na práci.